

SONA ERTEKİN

ARIZANIN

MERKEZİNE

SEYAHAT

ROMAN

MUNDI

**ARIZANIN
MERKEZINE
SEYAHAT**

**Erotik Feminizm,
Sürdürülebilir Hedonizm,
Fantastik Gerçekçilik**

Sona Ertekin

Mundi Kitap

Arızanın Merkezine Seyahat, Sona Ertekin

© 2019, Can Sanat Yayınları A.Ş.

Tüm hakları saklıdır. Tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

1. basım: Temmuz 2019, İstanbul

Bu kitabın 1. baskısı 3 000 adet yapılmıştır.

Yönetici editör: Özlem Alkan K

Düzeltili: Ebru Aydın

Mizanpaj: Bahar Kuru Yerek

Sanat yönetmeni: Utku Lomlu / Lom Creative (www.lom.com.tr)

Kapak tasarımı: Seda Yüksel

İç baskı ve cilt: Yıldız Matbaa Mücellit

Maltepe Mah. Gümüşsuyu Cad. Dalgıç İş Merkezi No: 3 Kat: 2

Topkapı-Zeytinburnu

Sertifika No: 33837

ISBN 978-975-07-4092-3

MUNDİ KİTAP

Hayriye Caddesi No: 2, 34430 Galatasaray, İstanbul

Telefon: (0212) 252 56 75 / 252 59 88 / 252 59 89 Faks: (0212) 252 72 33

mundikitap.com/9789750740923

bilgi@mundikitap.com

Mundi Kitap, Can Sanat Yayınları Yapım ve Dağıtım Tic. ve San. A.Ş.'nin tescilli markasıdır.

Sertifika No: 43514

**ARIZANIN
MERKEZINE
SEYAHAT**

**Erotik Feminizm,
Sürdürülebilir Hedonizm,
Fantastik Gerçekçilik**

Sona Ertekin

ROMAN

MUNDI

SONA ERTEKİN, 1977'de Erzincan'da doğdu. Hacettepe Üniversitesi'nde Amerikan Kültürü Edebiyatı okuduktan sonra İstanbul Bilgi Üniversitesi'nde Sinema-TV alanında yüksek lisans yaptı. *Cumhuriyet*, *Cumhuriyet Dergi* ve *Yeni Yüzyıl* başta olmak üzere ana akım ve yeraltı yayınlarında düzensiz olarak yazılar yazdı. Reklam yazarlığı ve dergicilik deneyimlerinin ardından yedi yıl boyunca Açık Radyo'da programcı-sunucu olarak çalıştı ve *Açık Kitap*'ın editörlüğünü üstlendi. 2008 yılından itibaren ofis yaşamını geride bırakıp serbest çevirmen olarak Uzak Asya'nın tropik ve dağlık bölgelerini dolaştı. *Aktüel* dergisinde iki yıl boyunca "Sona'dan Mektup Var" adıyla seyahat yazıları yazdı. *Barbarları Beklerken* (Müge Gürsoy Sökmen, Başak Ertür ve Doğan Şahiner'le birlikte, 2010), *Filmlerle Sosyoloji* (Bülent Diken ve Carsten Bagge Laustsen, 2010), *Kovboy Kızlar da Hüzünlenir* (Tom Robbins, 2012) gibi kitapların çevirmenliğini yaptı. Kaya tırmanışı, ateş jonglörlüğü, dalış, Tibet masajı, yoga ve modern dansla ilgilendi. 10 yıl boyunca Sona Shine adıyla psytrance DJ'liği yaptıktan sonra rave'lerden emekli oldu. Evli ve Rüzgar adında harika bir çocuğun ikinci annesi olarak ülkenin Güney kıyılarında yaşıyor, yazıyor, fırsat buldukça dalıyor, sağlıklı lezzetler yaratmakla ilgileniyor ve pole dans eğitmenliği yapıyor.

Dünya tadısım, huzur tapınağım, sevgili eşim Yenay'a...

“Âşıklarla başa çıkacak gücün yoksa eğer,
aşka ne diye hayret ediyorsun, etme...”

Mevlânâ Celeleddin Rumi

“Akıyorsa lavabonun üstünde ye.”

Tom Robbins

Giriş

İtalya, '70'ler...

Yemyeşil çayırları mağrur bir yükseklikten izleyen tepeler. Sarp kayalıklar arasından kıvrılan sevimli bir yol. Rengi güneşten hafif solmuş, sarı bir Vespa Primavera, acelesi olduğunu belli edecek kadar seri ama göze batmayacak kadar yavaş bir hızla ilerlemektedir. Bir süre sonra anayoldan ayrılıp toprak patikadan dikkatlice vadiye iner. Köy yollarında biraz daha ilerledikten sonra ormanın kıyısında inen sürücü, motoru çalılarının yoğun olduğu bir kuytuya saklar. Birkaç adım uzaklaşıp yeterince gizlediğinden emin olduğunda yürümeye başlar.

Öğle güneşi tepeye yaklaşmaktadır. Soluk mavi, İspanyol paça jean'inin altında Diadora marka tenis ayakkabılarını görürüz. Sakallı ve favorili genç adamın gözünde mavi camlı, köşeli pilot gözlükleri vardır. Yemyeşil vadinin taşlık ve çorak ucuna vardığımızda hiçliğin ortasında sıradan görünen bir evle karşılaşırız. Genç adam elini siper ederek gökyüzüne ve ardından saatine bakar. Tanrı'nın unuttuğu bu alelade bozkırda yaşam belirtisi yoksa da kimselere görünmediğinden emin olmak ister. Evden ziyade depoyu andıran

taş binanın kapısından içeri girer ve ortadan kaybolur. Tek katlı bir binanın içinde neden yük asansörü olduğuna anlam veremeyiz. Derken asansöre binen adam, sert bir hareketle manuel kolu çevirir ve asansör yeraltına doğru sarsıntılı yolculuğuna başlar. Bir, iki, üç, dört... derken yedinci kata geldiğimizde makine ağır ve tok bir gü-rültüyle yuvasına oturur. Demir kafesin açılmasıyla tekrar yürüme-ye başlayan Diadora ayakkabılı adımları takip ederken yeraltında tam teşekküllü bir yerleşim yeriyle karşılaştığımız için ne düşünece-ğimizi bilemeyiz. Gün ışığını nereden aldığını kestiremediğimiz kimi odalar her köşesinden bitki fişkıran bir serayı andırmaktadır. Bazı salonlardan müzik sesiyle birlikte kahkahalar yükselir. Adamı-mız kimi rengârenk resimlerle süslü, kimi taş kaplı ve sade görü-nümlü koridorlarda yürümeye devam ederken zaman zaman birile-riyle selamlaşıp ayaküstü sohbet eder ve bisikletle yanından geçen altı yaşlarındaki erkek çocuğuna gülümser.

Sonra etrafına bakınır ve ıssız bir koridora girer. Bez ayakkabı-ların ses çıkarmaması işini kolaylaştırır. Ara sıra arkasına bakıp sağı solu kolaçan ederken hızlanan adımları bir noktada tekrar yavaşlar. Aydınlık bir salonun kapısında durur ve saatine bakar. İçeride Nora Orlandi'nin "A Doppia Faccia" adlı şarkısı yükselmekte ve mekânın muhteşem akustiği sayesinde tüm salonu doldurmaktadır. Radyo-nun tek dinleyicisi, üzerinde kareli gömlek, elinde ince uçlu bir ker-peten ve beline tutturduğu alet setiyle merdiven tepesinde çalış-maktadır. Dikkatlice izlediğimizde bunun bir mozaik ustası olduğ-u nu fark ederiz.

Yuvarlak kubbeli dev salon göz alıcı detaylarla süslenmiş bir tapınağı andırmaktadır. Hiçliğin ortasında, yerin yedi kat dibinde karşılaştığımız bu manzaraya anlam vermemiz kolay olmayacak ve görkemi karşısında ağzımız açık kalacaktır. Radyoda Piero Piccio-ni'nin "Easy Dreamer" adlı parçası çalmaya başladığında mozaik ustası ıslıkla melodiye eşlik eder. Sonra bileğindeki bandanayı sıyı-rıp saatine bakar ve merdivenden inip toplanmaya başlar. Vespa'lı adamımız gizlenmek için birkaç adım daha geriye çekilmiştir. Kah-ve fincanının dibindeki son yudumu kafaya diken mozaik ustası, termosunu ve deri elbiseli Grundig radyosunu alıp farklı bir kapı-

dan dışarı çıkar. Müziğin sesi koridorda uzaklaşırken ustanın ıslığı da bir süre sonra duyulmaz olur ve tenis ayakkabılı adımlar hızla içeri dalar. Önce ses çıkarmamaya çalışarak merdivenin yerini değiştirir. Belli ki acelesi vardır. Her santimetresi akıl almaz zarıflıkla rengârenk mozaiklerle dolu odanın kubbeli tavan ve duvarları görkemli ağaçlar, tek boynuzlu atlar, mısır tanrıları, çeşitli insan, hayvan ve doğa figürleriyle kaplıdır. Yıldızlarla bezenmiş kobalt mavisi tavanın bir yanında güneş ve hemen karşısında ay vardır.

Adamımız merdivenin tepesinde son bir kez saatine bakar ve öğlen tam 12.00’de güneş figürünün içinden odaya dolan altın ışıklarla salon daha da aydınlanır. Tavandaki gökyüzünde yıldızların biri hariç hepsi görünmez olmuştur. Genç adam bir süre salona dikkatlice göz gezdirdikten sonra hemen ardındaki göz alıcı tanrıçanın üçüncü gözünde mücevher gibi parlayan taş odaklanır. Üçüncü gözden yansıyan ince ve belli belirsiz ışık huzmesini ancak dikkatli baktığımızda görebiliriz. Çabucak merdivenden inen adam, ışık huzmesini takip ederek bir sonraki kesişim noktasını bulur. Elinden geldiğince hızlı ve özenli bir şekilde çalışmaya başlar. İnce bir keskiyle kesişim noktasındaki gümüş simli taşı kazıyarak yerinden çıkarır ve cebinden çıkardığı farklı bir parçayla değiştirir. Yeni parçayı yerine sabitlerken odanın etrafında dolaşan ışık huzmesi neredeyse turunu tamamlamak üzeredir. Koridorda yankılanan ıslık ve müzik sesi tekrar duyulmaya başladığında, sağlam bir şekilde yerleştiğini umduğu yeni parçanın kenarlarını tişörtünün ucuyla son bir kez siler. Etraftaki malzemelerden bazılarını devirerek salondan çıktığında mozaik ustası da elinde radyosuyla kapıda belirir.

Merdivenin yerinin değiştiğini ve devrilen malzemeleri gören adam, “Kim var orada?” diye seslenerek etrafına bakınır. Kimseyi göremeyince işine devam etmek için merdiveni tekrar yerine çeker.

Zamanı geriye aldığımızda, üçüncü gözdeki ışık, az önce başka hiçbir şeyle temas etmeden ulaştığı ilk noktada yedi yaşlarında bir kız çocuğu figürünün yakasındaki rozeti işaret etmektedir. Fakat hilal şeklindeki rozetin yerinde artık farklı bir taş vardır. Gökyüzündeki yıldızlardan sadece biri kaybolurken diğerlerinin tümü yeniden aydınlanmıştır.

Arkası dönük mozaik ustası eğilip sandviçinden bir ısırık alırken Nico Fidenco'nun meşhur "London Streets" parçası çalmaya başlar. Rengârenk mozaiklerden olağanüstü bir bahçe içinde resmedilen kız çocuğunun üzerinde lacivert bir tulum vardır. Yandan ayrılıp taçla tutturulmuş açık kumral ve düz saçları omuzlarına uzanır. Kuş başlı tanrılar ve envaiçeşit muazzam varlıkların arasında bir eli belinde, diğer eliyle kırmızı kaykayını hafifçe kırdığı dizine yaslamış, mağrur bir ifadeyle etrafı izlemektedir.

BİRİNCİ BÖLÜM

I

Cavit'in Dükkânında Gizli Gölgeler

İnce belli çay bardağında şıkırdayan çay kaşığının sesiyle kendine İgeldi Hakan. Cavit'in dükkânına ne zaman gelse bir rahatlık çöküyordu üzerine, hatta esnemeye başlıyordu. Tavanlara kadar yükselen raflar, eline aldığı insanı hapsiye eden tozlu kitaplar. Sırları dökülmüş bir Şahmeran. Sararmış haritalar... Ya bu eski kitapçada zaman kendiliğinden yavaşladığı için ya da Cavit'in sıcaklığından, kendini hep huzurlu ve güvende, evde hissediyordu buradayken. Ev mi? Kendi düşüncesine kendi şaşırı. Çay kaşığının ne zamandır duymadığı şıkırtısı İstanbul'un, Türkiye'nin sesiydi sanki. O da ev gibi bir histi herhalde... Sonra Cavit'in sarımsı posbıyıkları... Yeşilçam filmlerindeki kır saçlı, babacan ve bilge esnaflar gibi katıksız bir güven telkin ediyordu insana.

"Çay da para etmiyor. Bu yaşta sonra seyahat senin neyine. Vallahi kemiklerim ağrıdı."

"Bunca yıldır senin şu dükkândan çıkıp bakkala gittiğini bile görmedim abi," diyen Hakan duyduklarına inanmakta güçlük çekiyordu. "Mısır gezisi de nereden çıktı?"

"Yahu eski mezunlar... Zaten elini verdin mi kolunu kurtaramıyorsun. Hele bir rakı sofrasına oturmaya gör. Neymiş, hep cenazelerde mi buluşacaktınız. Gerçi fena da olmadı, eğlendik."

“Eee, nasılmış abi piramitler güzel mi?”

“Ne piramidi?”

“Mısır’daki piramitler.”

“Ha o mu? Vallahi ben görmedim.”

“Ne yani, Mısır’a kadar gidip piramitleri görmeden mi geldin?”

“Ne yapayım oğlum, çok içmişiz, o saatte uyanamadım. Nil’de milde gezdik gemiylen. Allah için güzel memleket ama sıcak.”

“Ama hiç yanmamışsın.”

“Yanmam. Çıkmam zaten ben güneşe...”

Hakan’ın işittiklerine anlam vermeye niyeti yoktu. Onun derdi başkaydı.

“Eeee peki şu kitap meselesi?”

“Ne kitabı?!” diye gözlerini açtı Cavit. Bu kelimeyi hayatında ilk kez duyuyordu sanki.

“Abi yapma gözünü seveyim. Sen bilmezsen kim bilecek?” diyen Hakan çaresizdi.

“Bak oğlum sen beni dinle,” dedi Cavit, “havada bulut, sen o kitabı unut.”

“Ya Allah Allaaaah...” diye gözlerini devirdi Hakan. Kısdan uzunca kumral saçlar ve gür fırça kaşlar kahverengi iri gözlerini çevreliyor, bıyığı ve sakalları yumuşak bakışlı, yakışıklı yüzüne balıkçı ya da dok işçisi gibi sert ve güçlü bir ifade veriyordu.

“Abi öyle diyorsun da, iş iştir. Bu da bizim iş.”

Cavit kaşığını uzun uzun şıkırdatmaya devam etti. Hayatında hiç acele etmemiş, vapura yetişmek için bir kez olsun koşmamıştı sanki.

“Unut diyorum oğlum. Bak çayını iç, özlemişsindir. Git şöyle biraz Güney’e in. Azıcık dinlen. Ulupınar’da bir rakı iç, bir şeyciğin kalmaz.”

Hakan gözlerini devirip gülümseyerek dalgaya vurdu.

“Tabii abi. Zaten sen de bırak artık bu işleri, kitap neymiş? Hem toz tutuyor; sağlığına da zarar, at gitsin.”

“Bak benim Antalya’da bir yengem vardı, ellerinde hep kızarıklıklar çıkıyordu. Deterjan alerjisi zannettiler önce. Sonra doktora gitti, doktor da dedi ki Ulupınar’a git bir rakı iç, bir şeyin kalmaz dedi.”

“Geçti mi bari?”

Cavit yerinden kalktı, alt raflardan birinden çekip çıkardığı karton koliyi karıştırmaya başladı.

“Du bakayım bizim arkadaşın kampı vardı oralarda, şurada bir broşürü olacaktı.”

Bir yandan konuşuyor, bir yandan da eline geçen kâğıt parçalarına bakıp kenara atıyordu tek tek.

“Vazgeç şu işten oğlum, o adamlardan uzak dur, o kitabı unut. Vallahi gözünü kırpmadan keserler adamı, öyle uğursuz, şerefsiz mendeburlar. Hem Ulupınar’ın bir suyu var, yanında rakı yağ gibi gidiyor vesselam. Şakşuka, kavun, bi de beyazpeynir... Belli mi olur, belki bir kızla falan tanışırsın, tatil yerleri oralar.”

Hakan duymamış gibi çayını karıştırıp höpürdeterek uzun bir yudum aldı.

“Hani bir kız var diyordun abi, kitap dedektifi miydi? O kız her kitabı bulur diyordun. Belki o bir şeyler biliyordur.”

Cavit bir kahkaha patlattı. Noel Baba taklidi yapar gibi bir kahkahası vardı. Ne var ki kahkahaların öksürüğe karıştığı bir yaşaydı. “Ho ho ho, ha ha ha, ööhheee ehüüuuu!” Karıştırdığı koliyi etrafa dağılmış kâğıtlar ve gazete kupürleriyle olduğu gibi bıraktı, tekrar masasına geçip oturdu. Öksürmekten bir türlü arkasına yaslanamadı.

“Ööhheee ehöö!.. Öhhe... Eh... Leyla bıraktı o işleri oğlum. Dük-kânı da kapattı.” Cavit’in gözleri bir an hüznüyle uzaklara daldı. “Ah Nedimciğim duysa mezarında kemikleri sızlar. Sen onca yıllık dük-kânı kapat, git lokanta aç. Onca kitap... Tarih vardı o dükkânda tarih. Nedimciğim elleriyle toplamıştı hepsini. Leyla bizim elimizde büyüdü. Hani çocuklar ben nasıl doğdum diye sorunca yalandan, ‘Seni lahananın içinde bulduk,’ derler ya... Sanki lahana gibi sayfaların arasından fırladı o da, hayatını kitaplar içinde geçirdi. Tam boynuz kulağı geçti derken bak neler etti. Tövbe bir daha kitap aramayacakmış.”

“Nasıl oluyor bu kitap dedektifliği abi? Bildiğin sahaf gibi mi; yoksa başka ne yapıyor yani?” diye sordu Hakan.

“Misal çocukken bir kitap okudun. Ama kitabın adını hatırlamıyorsun. O kitabı bulamazsan çıldırıcaksın sanki.”

SAATTE 300 KM HIZLA AKAN KOMİK, FANTASTİK, ROMANTİK BİR MACERA!

"Sona Ertekin'in kitabı *Arızanın Merkezine Seyahat*, bana sanki benim için yazılmış gibi geldi. Kurgusu, âhir zaman kâşifleri/arayıcıları bir yana, dili resmen bir hazine. Leyla'nın cehennemi de, benim cehennemim, evet: Buzdan bir mekân..."

SEVİN OKYAY

Gizemli bir kitabın peşindeki maceraperest bir ödül avcısını ve kırgın bir kitap dedektifini Moda'nın dar sokaklarından Kamboçya ve Bali sahillerine, yağmur ormanlarından yanardağların zirvesine sürükleyen soluk soluğa bir dünya yolculuğu...

"Macera her an bir adım ötemizde olsa da kaçınılmaz değildir. Ama bilinmezliğe bir kez adım attığınızda, asla geri dönmek istemezsiniz."

MUNDI

mundikitap.com

twitter.com/mundikitap

facebook.com/mundikitap

instagram.com/mundikitap

ISBN: 978-975-07-4092-3

9 789750 740923